

Medvirkning af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds har lidt, som jeg troer, et meget onfseligt Skaar, — det vil sige, der er ikke sleet et Skaar i den fuldmyndige Statsmagt, men den Deel, som Mange, jeg troer urigtigt, bruge som et af Særkenderne paa, at det monarkiske Princip opretholdes, at den personlige Myndighed bliver tilstede, den Deel har ved den ærede Rigsdagsmands egen kraftige Medvirkning allerede lidt et Skaar (Hør!). Jeg er af den Overbeviisning, og det er en af de meget vigtige Grunde, som bevæge mig til at optræde som Forsvarer for det her omhandlede System. — Jeg gjør her, hvad jeg den hele Tid af vor konstitutionelle Udviklingslid har gjort, jeg arbejder paa, ved det, saavidt som muligt og saalænge som muligt, at opretholde det af det monarkiske Princip, vi have tilbage. — I det nuværende demokratiske Europa udvikler sig ved Siden af Monarkiet Noget, som vel nærmest er et republicansk Element, og som arbejder sig meer og meer frem; jeg frygter aldeles ikke for at see det i Dinene, thi jeg har den Overbeviisning, at ethvert fornuftigt og gyldigt Princip til enhver Tid har en Berettigelse. Ligefom jeg har den Overbeviisning, at man ikke skal prøve ved en Dæmning at hæmme den levende Strøm, som vorer stadigt, men at man skal lede den i et passende og stærkt Leie, for at den ikke skal blive skadelig, saaledes har jeg den Overbeviisning, at det sikreste Værn mod en for Monarkiet skadelig Udvikling og Fremspiren af hiint Princip er at give det en bestemt Retning, er at give det en bestemt Betydning i Staten og en bestemt Besskæftigelse, og det er det, jeg troer vi opnaae ved at skabe, ikke Underkonger, thi saa naaede vi det ikke, men Præsidenter, der skifte jevnlig. Derved fondre vi den fælles Stræben, om hvilken Andre i denne nyformede Stat kunde synes, at den kun var til Gavn mod det Overhoved, det arvelige Overhoved, der ikke idelig skal være Dæmning mod den flore, den vældige Strøm, der udgyder sig i flere forskjellige Mundinger, og derved bringe vi det Princip den Kraft til en nyttig Virksomhed, som maaskee ellers kunde være et Moment i Statslivet. Saaledes troer jeg, at i det Mindste Mange med mig maage erkjende,

at i det nuværende Europa er den Vej, hvorefter ved det monarkiske Princip skal blive opretholdt, just den, at Staterne i deres underordnede Dele vinde en saadan Frihed, at de ikke trænge til at kræve mere Frihed af de overordnede, de høieststaaende Myndigheder.

Den anden Indsigelse, den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds gjorde i sit noget spørgesfulde, maaskee grundige Forsdrag, var, at Staten ved denne Deling gif sin Oplosning imøde, — dog, sagde han, dersom det skulde hænde sig, at Slesvig maatte faae en saadan Dannelses, en saadan Ordning af sine Forhold, da vilde han ansee vort Forslag for nødvendigt; men nu troer jeg, at det ærede Medlem mere end engang har været med at tilsiige Slesvig Noget, der lignede ikke saalidt en provindstet Selvstændighed (Hør!), og det maa være hans Formaal, hans stadige Stræben at fyldestgjøre og at indfrie dette Ord, ja, jeg vil sige det, som er mere, det maa være det danske Folks stadige Stræben, thi dets bedste Skjold mod Udlandet er at staae fast og vedholdende ved sit Ord mod al den Løgn, der er imod os (Hør!). Lader os, de Smaa, vige tilbage fra vort Ord og lader os saa see, hvad Værn vi have mod de Overmægtige og Store; vi have Knapt med det, men uden det have vi slet Intet (Hør!). De altsaa, der ville det Danmark, vi have blødt og kæmpet for, de maage ville, at vi holde det Ord, vi have givet i den første Time og mange Gange senere gientaget, de maage ikke ville benytte en maaskee gunstig Leilighed og Diebliffets Magtherredom til at tilliste dem Forandringer i disse forsttagne og velinspirerede Beslutninger (Hør!). Jeg venter altsaa, naar disse Betragtninger blive tagne i moden Overveielse netop af det ærede Medlem, i ham at finde den bedste Støtte for denne Side af Forslaget, eller ogsaa venter jeg, at han træder reent og klart frem og siger: vi skulle ikke holde dette Løfte mod Slesvig, eller det har af mig aldrig saaledes været meent. Det er en Vanffelighed for os i det Hele taget, og det er dobbelt vanffeligt i denne Forsamling at udtale sig frit over Forhold som de, vi her skulle omtale, men det skal ikke bringe mig til at vige tilbage; jeg siger, det er en vanffelig Sag, fordi man smaalig har kastet Haan for